

Carina Diepens

Schorten voor de Meesters

De aquerellen en tekeningen van Carina Diepens zijn minder zwart, maar ook hier schemert het. Onder de titel 'Duisternis valt in mijn tuin' evoceren de werken op papier het vallen van de avond achter een raam. Tekenbladen die over elkaar hangen vormen opnieuw combinaties van beeld over beeld. Ze creëren de ruimte om dingen te tonen en niet te tonen. Textuele connotaties versterken het gevoel van transparantie en afsluiting, van verwevenheid en herhaling. In kleine, onvatbare partikels komt het landschap zwevend naar binnen en lost de tuin in de achtergrond op.

Ook in 'Schorten voor de Meesters' maken vormen zich los uit hun achtergrond. Witte stippellijnen op lang uitgerold zwart rubber tekenen in een eindeloze herhaling de contour van een monumentale schortvorm (die geen echte schort is). Plan over plan, zoals patronen in een modeblad, stippelen ze een labyrint aan mogelijkheden uit die toelaten de ultieme weg te zoeken. In het rechttoe rechtaan verloop van de rubberen banen – een lopende band in een koel geordend systeem dat geobsedeerd is door het maken – wordt de wirwar aan lijnen een chaos om te ontrafelen. Dat is wat de kunstenaar ook doet. Ze neemt beslissingen ("hoe ver kan ik snijden?"), snijdt vormen uit en onderzoekt ("wat gebeurt er als ik de schortvorm ophang?"). 'Schorten voor de Meesters' is handeling in de materie, in de mogelijkheden, in het fictieve, zonder een ultieme vorm (de Meesters) te bereiken. De vele combinaties bieden talloze perspectieven en elke keuze daaruit is slechts één van de vele mogelijkheden. De installatie is dan ook evenzeer een (conceptuele) performance. Tegelijkertijd gaat 'Schorten voor de Meesters' ook terug naar de basis van textiel in een maatschappelijke context. Lichamelijke arbeid, een kwetsbaar lichaam: het rubber wordt een tactiele huid die de schorten in hun plooi laat vallen.

Maar misschien begint ook hier alles met een vlek. In de publicatie naar aanleiding van 'Schorten voor de Meesters' in De Fabriek te Eindhoven (1990) koos Carina Diepens voor een fragment uit het absurdistische verhaal *Woeff woeff of Wie vermoordde Richard Wagner?* (1980) van Stefan Themerson. Daarin geraakt een man geïntrigeerd door een vlek.

"Een smerig lichtschijsel kwam van de straatlantaarn op Bayswater Road en platte zich af tot een gelige vlek die een paar centimeter boven de bank hing, over de knieën van de ander. De vlek zag eruit als de pagina van een boek, of als een kranteknipseel. Ik boog me ernaartoe en begon te lezen:

HUWELIJKSUITZET VOOR Î 100

Twaalf "Dagmar" hemden van eerste kwaliteit, gegaarneerd met tusschenzetsels en broderie, à 15/6. 9/6/0!

Zes "Alexandra" hemden afgezet met echte kant, à 8/6.

5/11/0!

Twaalf "Belgravia" nachthemden, à 22/6.

13/10/0!

Zes "Princess" idem. à 25/0!

7/10/0!

Twaalf flanellen pantalons, gegaarneerd met broderie, à 10/6.

6/6/0!

Zes idem idem idem kant, à 12/6.

3/15/0!

Ik las alsof het een gedicht was."¹

Ook 'Schorten voor de Meesters' is zo te lezen: een poëtische melodie "waarin vage ideeën en gevoelens vevat" zijn, met "ritmische eindes".² De man uit het verhaal beseft dat "als je het leest zoals je een gedicht zou lezen," dan geeft "zo'n regel als: Twee mousseline matinées, à 17/6. 1/15/oh! je een inzicht in de werking van de wereld [...]. En het ritme van Twaalf idem toile française, à 3/6. 2/2/och! Zes idem van zijden pongée, à 12/6. J/15och! zegt meer

dan alle trommels en trompetten van RHEINGOLD met zijn vermogen jou een Meester van de Wereld te maken.”³

Tekst: Lut Pil bij de tentoonstelling ‘Radar’

¹ Stefan Themerson, *Woeff woeff of Wie vermoordde Richard Wagner?* (1980; vertaling Nicolaas Matsier), fragment opgenomen in *Carina Diepens. Schorten voor de Meesters* (tent. cat. De Fabriek, Eindhoven), Tilburg, 1990, z.p.

² *Ibidem.*

³ *Ibidem.*

Tekst van Lut Pil, gepubliceerd in de begeleidende publicatie ter gelegenheid van de tentoonstelling RADAR in Galerie NZ, Arendonk, België, 14 maart tot en 24 april 2020.